

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 84.882 van 27 januari 2000
in de zaak A. 89.021/XII-2398.**

In zake : de NV SOGIAF,
die woonplaats kiest bij
advocaat J.-J. VAN RAEMDONCK,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Terhulpesteenweg 187

tegen :

de provincie OOST-VLAANDEREN.

DE VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de NV SOGIAF op 20 januari 2000 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing genomen op 16 december 1999 door de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen om in het kader van een onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking de werken betreffende de nieuwbouw van een blok C in de Provinciale School voor Buitengewoon Lager Onderwijs (PSBLO) "Claevervelt" te Buggenhout te gunnen aan de NV VAN ROEY;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de brieven van 19 en 20 januari 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 januari 2000;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaten J.-J. VAN RAEMDONCK en S. VERBEKE, die verschijnen voor verzoekster, en van bestuurssecretaris Chr. IMPENS en hoofdarchitect G. DE CLERCQ, die verschijnen voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur J. STEVENS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verwerende partij een openbare aanbesteding uitschreef met het oog op de nieuwbouw van een blok C bij de PSBLO "Claevervelt" te Buggenhout; dat blijkens het bekendgemaakte bericht de inschrijvers moesten kunnen voorleggen : een getuig-schrift van erkenning categorie D, klasse 5, een getuig-schrift van registratie categorie 10, 11 en een RSZ-atteest; dat krachtens de beslissing van de bestendige deputatie van 30 september 1999 aan die opsomming werden toegevoegd : VCA-atteest en ISO 9002, wat het voorwerp uitmaakte van een rechtzettingsbericht, verschenen in het Bulletin der Aanbestedingen van 8 oktober 1999; dat vier offertes werden ingediend, waaronder de laagste die was van verzoekster, voor een bedrag van 49.379.084 Fr en de hoogste die van de NV VAN ROEY, voor 57.295.656 Fr, beiden exclusief BTW; dat enkel de NV VAN ROEY het voornoemde VCA-atteest en ISO 9002 kon voorleggen en haar offerte dan ook als de enige regelmatige werd beschouwd; dat aangezien de offerte van die firma merkelijk hoger lag dan de raming, de bestendige deputatie op 25 november 1999 besloot de opdracht te gunnen bij wijze van onderhandeling zonder bekendmaking; dat verzoekster tegen de voornoemde beslissing van 25 november 1999 op 29 december 1999 een schorsings- en annulatieberoep (A. 88.749/XII-2378) heeft ingesteld dat nog niet werd

behandeld; dat verzoekster geen offerte in het kader van de onderhandelingsprocedure heeft ingediend; dat de opdracht dan op 16 december 1999 werd toegekend aan de NV VAN ROEY voor het bedrag van 52.998.000 Fr, exclusief BTW; dat dit de beslissing is waarvan thans bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing wordt gevraagd;

Overwegende dat verzoekster verklaart dat haar huidige vordering samenhangt met die welke zij op 29 december 1999 heeft ingesteld tegen de beslissing van 25 november 1999 om geen gevolg te geven aan de procedure van openbare aanbesteding en over te gaan tot onderhandeling; dat zij in haar enig middel de onwettigheid aanvoert van het motief waarom haar offerte als onregelmatig werd verworpen, namelijk het niet kunnen voorleggen van het VCA-attest en ISO 2000; dat dit middel in feite gericht is tegen de voormelde beslissing van 25 november 1999 en ook enkel op die beslissing betrokken kan worden aangezien verzoekster aan de onderhandelingsprocedure niet heeft deelgenomen; dat zij het middel ook blijkt aan te voeren in haar verzoekschrift tot schorsing tegen de beslissing van 25 november 1999;

Overwegende dat een eventuele vernietiging op grond van het voornoemde middel van de beslissing om de procedure van openbare aanbesteding te beëindigen en een onderhandelingsprocedure te starten, ook het eindresultaat van die onderhandelingsprocedure, de toewijzing van de opdracht, zou vitiëren; dat die conclusie mutatis mutandis ook geldt met betrekking tot een schorsing; dat met andere woorden de schorsing van de beslissing van 25 november 1999 ook de schorsing zou moeten meebrengen van de beslissing van 16 december 1999;

Overwegende dat verzoekster, doordat zij een gewone vordering tot schorsing heeft ingesteld tegen de

basisbeslissing en een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid tegen de beslissing welke er een gevolg van is, de Raad van State ertoe noopt die laatste vordering eerst te behandelen; dat doordat verzoekster in beide verzoekschriften hetzelfde middel aanvoert, zulks er in feite tevens op neerkomt dat een gewone vordering tot schorsing wordt omgezet in een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid; dat de uiterst dringende noodzakelijkheid bij het instellen van de vordering moet worden ingeroepen en niet achteraf; dat derhalve aan de voorwaarde van de uiterst dringende noodzakelijkheid niet is voldaan,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig januari 2000, door :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	W. GEURTS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

J. DE BRABANDERE.